

za svoj uspeh, otroci vi,
 sedanji razsvetljeni dobi,
 ko šola je že v vsaki sobi,
 in meni, ki zidati dal
 to hišo sem in krog nje zbral
 vrt, njiv in travnikov obilo
 ter gozd za drva in gnojilo!
 Vse to pa sad je mojih rok,
 rok žuljavih, ki že otrok
 za kruhom v svet sem moral z njimi
 in potlej delal sem pozimi
 ter v dneh poletja malo več,
 kot vam zdaj delati je všeč!

P e t e r .

Zakaj pa zdaj vas veseli
 le skleda, dokler jed je v nji?

D e d .

Obrabila se in potekla
 kolesa bodo vam iz jekla:
 kaj čudno, če na stare dni
 opešale so mi moči,
 da delati mi ni mogoče,
 kot delata vam mati, oče!
 Krivično torej z mamó vred
 zavidate mi mir in jed!
 Zato ne poslušajte mame,
 ko jezna se zadira vame!
 To rečem vam, to vam velim,
 ker vse najboljše vam želim!

(Dalje.)

— Rasti, rasti, travica! —

*Rasti, rasti, travica;
 pasi, pasi, kravica!
 Zibka guga se in teka,
 dete v zibki hoče mleka —
 belopenega si hoče,
 da mu lice bo cvetoče!
 Lički kot cvetoči roži,
 smeh na ustecah mu kroži . . .
 Zdrav je Mirko kakor ribka,
 gugaj se veselo, zibka!
 Leto dni naš Mirko star je —*

*zibke, mleka mu le mar je. —
 Mleko mu samó je v slasti;
 travica, le rasti, rasti!
 Mirko se na smeh drži,
 sen zatiska mu oči —
 že zastražil kroginkrog
 z angelci je zibko Bog . . .
 Z njim se bodo radovali,
 s cvetjem zibelko nastlali.
 Čujem jih že prav natanko,
 ko pojo mu uspavanko . . .*

Fran Žgur.